

El joc de *Rere les línies*

Aquestes són les tres falsedats que hi ha a *Rere les línies*. Estan estratègicament repartides al llarg del llibre i tenen caires ben diferents:

- **1a falsedat.** Pàgina 57, línia 10. Apartat *Contrastant interpretacions* del segon capítol, *Comprendre la ideologia*, primer paràgraf, numerat amb la xifra 1. On diu al "*farero de Capdepera (poble de la Costa Brava)*" ha de dir "*al farero de Capdepera (poble de la costa mallorquina)*".
És una falsedat de tipus cultural i ben fàcil per al lector català... No em diguis que no! (Per a la versió castellana, amb lectors americans, he hagut de buscar una altra cosa.) He triat aquesta mentida fàcil i al principi del llibre perquè els lectors la trobin aviat i s'animin a buscar la resta, que són més de contingut i menys evidents...
- **2a falsedat.** Pàgina 149. Apartat *La retòrica del castellà* del capítol 8. *Retòriques*, tercer paràgraf (amb l'epígraf *Paràgrafs*). És tot fals. No té cap fonament. Hi ha força pistes que ho mostren:
  1. A diferència de la resta de punts del mateix apartat, aquesta afirmació no es basa en cap recerca empírica. Ni s'esmenta cap referència bibliogràfica ni s'aporta fonamentació de cap mena. El que es diu és especulació, una -suposada- opinió personal.
  2. La idea que els paràgrafs en castellà són més breus que en anglès és incoherent amb la resta de trets ressenyats. Si el castellà tendeix al barroquisme i a fer oracions més llargues que l'anglès, semblaria més lògic que els paràgrafs fossin també més llargs.
  3. És ingenu o simplista parlar en general de "paràgrafs més curts", sense especificar en quina mena de gènere o de tipus de text. Una sentència judicial, una notícia de diari o un informe químic tenen paràgrafs de llargària diferent per raó del format, el propòsit, l'estructura, etc. Hi poden haver tradicions diverses en l'ús del paràgraf en disciplines diferents.

Per tot això, aquest paràgraf és clarament fals. Ho has descobert? Aquesta mentida ja tenia més contingut i calia llegir-la amb atenció.

- **3a falsedat.** Pàgina 235 a l'original. Apartat *Dos exemples*, del capítol 14, *Notícies i prospectes*, últim paràgraf abans del final.

On diu *Peitel* [...] i repeteix quatre cops el nom del producte per garantir-ne la comprensió. És una estratègia eficaç per fomentar una bona aplicació del medicament.

Hauria de dir *Peitel* [...] i aprofita el recurs publicitari de repetir innecessàriament quatre cops la marca comercial o el nom del producte, amb el propòsit de garantir-ne la memorització. No sembla cap estratègia encaminada a fomentar que s'administri millor el producte.

L'error aquí s'amaga en el comentari lingüístic d'un prospecte de medicament. Per diverses raons el fragment dret té més plausibilitat i coherència:

1. El propòsit d'un prospecte mèdic és informar el pacient que ha de prendre el medicament o les persones que l'hi administren. No té finalitat comercial.
2. El nom del medicament és a l'inici del prospecte, com a títol, amb lletra destacada. En qualsevol moment el lector el pot consultar i "recordar". No té sentit repetir-ne el nom tants cops a l'interior del text.
3. Aquestes repeticions innecessàries del nom poden entorpir la comprensió de la resta de qüestions, que són més rellevants, com els principis de la substància o la via d'administració.

Per tot això, es tracta d'una falsedat o d'un error -premeditat- molt clar.

Qualsevol altra falsedat que no sigui alguna d'aquestes, és un oblit o un error de l'autor -si és que ho pots demostrar empíricament. Si no, és només una discrepància. Ja que la diversitat i la discrepància ens enriqueix, estaré content de saber de tu i del que penses...